

Mire való az asszony?

Mátraszentlászlón Lajgut Vendel nem tudta, hogy mire való az asszony. Így gondolta, hogy csak mosni, főzni, takarítani, más egyébre nem használja. Fát vágni járt Pomázdra, és közben megnősült Nagyfarkasdon. Csak éppen az esküvő idejére volt otthon, otthagya mindjárt az új asszonyt, ment a munkája után.

Húsvétra jött vissza hosszabb időre, nagycsütörtökön. Alig várta a felesége.

A kedvében akart járni, hát főzött neki jó tepertős túrósgancát.

- No, Vendel, lakjál jól, főztem neked túrósgancát!

Nem kellett Vendelt biztatni, maga elé húzta a tálat, jóllakott, hogy feszült a hasa.

Az asszony közben fölbontotta a szép fehér ágyat.

- No, feküdj bele, Vendel, majd én is melléd húzódok!

Hozzásimult az asszony, de Vendel csak nem fordult feléje.

- Te Vendel, nem szereted te a jót?

- Már hogyné szeretném. Mi volna jobb a tepertős túrósgancánál? Így jóllaktam vele, hogy aludni sem tudok tőle.

- A szerelem még attól is jobb - súgta a felesége.

No, aztán úgy megtanulta Vendel a szerelmet, hogy csak sorakoztak náluk a gyerekek, akár az óvodából.